

ere tilstedelige, eller Indsigelser mod de fra Indstævnte fremkomne Modfordringer, og heller ikke vil fremlægge nye Dokumenter eller føre Vidner, strax gjenhvare, medmindre Retten af Hensyn til Sagens Beskaffenhed, Omfanget af de af Indstævnte fremlagte Dokumenter eller af andre Grunde, finder Anledning til at tilstaae ham en kort Udsættelse.

Forsaavidt derimod Indstævnte har ført Vidner eller Sagsøgeren vil fremkomme med nye Indsigelser eller Søgsmålsgrunde, saavidt saadant efter de almindelige Procesregler er ham tilladt, eller han vil fremlægge nye Dokumenter, i hvis Fremlæggelse samme Retsdag Indstævnte ikke samtykker, kan han erholde Sagen udsat en passende Tid, og gjælder da med Hensyn til Meddelelsen til Indstævnte af de hderligere Dokumenter og Bemærkninger, som han agter at gjøre, det ovenfor i § 29, jfr. § 24, Anførte; ligesom da ogsaa Indstævnte fra sin Side bliver pligtig at meddele Sagsøgeren de hderligere Dokumenter, han vil fremlægge, samt de Indsigelser, han vil fremsætte mod det fra Klageren senest Fremkomne.

Vil Sagsøgeren, efterat Indstævnte har afgivet sit Tilsvær, føre Vidner eller Modvidner imod de fra Indstævntes Side førte Vidner, eller paa anden Maade tilvejebringe Bevismidler, navnlig ved Syn eller Ekspertise, bevilges ham hertil af Retten den fornødne Udsættelse, dog, naar Indstævnte protesterer derimod, ikkun forsaavidt Retten finder, at det, som Sagsøgeren opgiver at ville bevise, kan antages at vedkomme Sagen, og der især ikke i Sagen Beskaffenhed eller efter de almindelige Procesregler er Noget, der taler imod at tilstaae sli- g Udsættelse. Angaaende dette Spørgsmaal bør der gives Parterne Afgang til mundtlig at udtale sig.

§ 31.

I det Tilfælde, at Sagsøgeren, efterat Indstævnte har givet sit Tilsvær, strax gjenhvare, uden at fremkomme med hderligere Søgsmålsgrunde, Indsigelser mod de fra Indstævntes Side fremkomne Modfordringer eller nye Dokumenter, og uden at føre Vidner, maa i Reglen Indstævnte ligeledes, medmindre Retten af særegne Grunde, bevilger ham en kort Udsættelse, strax give sit andet Tilsvær, forsaa-

vidt han ikke med Hensyn til de af ham indtalte Modfordringer vil fremsætte hderligere Søgsmålsgrunde, forsaavidt saadanne ere tilstedelige, eller fremkomme med nye Dokumenter, eller med Hensyn til saadanne Modfordringer eller de af ham imod Hovedfordringen fremsatte Exceptioner vil føre Vidner eller tilvejebringe andre Bevisligheder. I saa Fald, saavel som i det Tilfælde, at Sagsøgeren efter Indstævntes første Tilsvær har ført Vidner eller er fremkommen med nye Søgsmålsgrunde, Indsigelser eller Dokumenter, gjælde med Hensyn til Indstævntes Stilling til Sagen, hans Ret til at faae Udsættelse, navnlig ogsaa til at føre Modvidner, og Meddelelse til Modparten af de hderligere Dokumenter og Bemærkninger, ganske de samme Regler som ovenfor i § 30 ere anførte med Hensyn til Sagsøgeren.

§ 32.

Er der Uenighed imellem Parterne om, hvem Bevisbyrden med Hensyn til et omtvistet Punkt paaligger, eller hvorvidt et saadant er af Interesse for Sagens Afgjørelse, kan Spørgsmaalet herom fordres foreløbig afgjort af Retten. Hvis denne da senere, efterat Sagen i sin Heelhed er optagen til Dom, ifølge hvad der hderligere er fremkommet under Sagens Forhandling, skulde finde Anledning til at forandre en saadan foreløbig Afgjørelse, bør Retten reasumere Sagen og ved en ny Aendelse give Parterne Leilighed til at foretage det videre Fornødne.

§ 33.

I Sager, i hvilke der ikke føres Vidner eller Syns- eller Ekspertiseoptages, og som heller ikke af andre Grunde udsættes igjennem flere Retsmøder, bør Forhandlingen, forsaavidt ikke de ved Indstævntes andet Tilsvær fremkomne nye Dokumenter, nye Indsigelser eller andre nye faktiske Anbringender nødvendiggjøre et hderligere Tilsvær fra Sagsøgeren, hvorved da i det Hele forholbes efter det ovenfor i §§ 29 og 30 Forestrevne, sluttet med Indstævntes andet Tilsvær, medmindre Retten efter Sagens Beskaffenhed finder Anledning til at tilstaae videre Forhandling. Indstævnte skal altid have det sidste Ord.